

riipitudus härra.
mõisteta ja hulguida, ja kihutavama teed, kui
kuulda sa.

Kaardjades läinud poisid jälle uuesti jume tagasi.

Hans jomunud mõisa teed edasi.

Tee peal seistnud räsata offija, walgel hobuse jalal
kas aiste vahel, xõõtu xõõrma offis istides, xõõtu
mõni pott päeva walgel püüanud, lamast mõnda
ja laulnud ise luskilixalt, oma ammud raxoxufi
unustades, Taax! taax! Taax taax!

.
Lõida jõisa!
Jekuxa natka, uste pooli xaxarnad xeriwad!
meder: pingast ilust kuleb pitti!
kuiid nud Hans.

xõjanud parajaste xivi offi, - te olus alla mägi
ja poti xõõrem ümber, nü mis praubti!

.
Kõll tebe, taax, taax, poti paroloxika!
räsata offija, kui xõõrem ümber ja poti puurus
läinud.
Lopma doguunu!
neerunud Wenelane, lazu
nud poti peale, mis wõel pruugitawad ja fõrgitawad
edasi.

Hans kõnnis jala järele.

Tüni aja pärast läiab ta te äärest hobuse naha
kõuxijal, ongi tuntud xõõtu offija.

Wenelane waneub? wahle wahle, kui naha nõtginise ajal w.
rine pup- nuga hammaste wahelt, ära on.
xõjurasi puer!
.
xõjina tjema härgil fõjõidat tjema xõjina wahel raxoxjuu.
mend nü xõõlbat xõjini fõjõidama ja fõjõid wana fõjõlaxat
xõjulle kaata ajama, xõjux xõjufat xõjina jalama!
xõjux xõjina fõmoff jaama, xõjux kui natkaal. fõjõlma
fõjõiti waxriku legi, xõjina tjema fõjõisint xõjõuuma.
xõjõrwa fõjõitit xõjõinu, - xõjull tjõine fõjõtma fõjõinu
xõjõurasi!

Hans laadnud juua fõjõlufi luga, raxatavand ja
läinud mõnda.

Tagasi waaratas näinud ta ätt raxafamust tüies
galopis xõõtu järel kihutawad. Hans haxxanud paha ai.
mama.
Lõnneax olus te äärest tüma fõõ.

.
õui offi halluus xõõtu minema,
mõeldud
Hans.
Jõu põõran fõõ.
õja tema oma raxox raswa
manga mulle äära järele fõõ! ja xõõ te tüma
põõrõfõ panet!

.
fõõta umatt olus wõjufi äbrastawaid
fõõina fõõnu: lambapäid, hulguufõid, schõinereifõi
ja muud fõõõfõrnõfõ xõõõitawad.

Hans jäänud fõõju, lafõnud raxafõõna legi tülla,
mõõlax.
xõõr mehe wõõta, xõõõ xõõrõõ wõõta!